عنوان مقاله:

سنتز ترکیبات جدید مشتق ۴،۳-دی آریل-۴-تیازولین-۲-تیون با اثر بالقوه مهار کننده ۲-COX

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشكي مازندران, دوره 16, شماره 56 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

سعيد امامي

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی (NSAIDs) که مهارکننده آنزیم سیکلواکسیژناز می باشند، ازجمله داروهایی هستند که به طور گسترده ای برای درمان درد، التهاب و به ویژه آرتریت به کار می روند. این داروها سبب بروز عوارض گوارشی ناشی از مهارآنزیم سیکلواکسیژناز -۱ (COX -۱) می شوند، درحالی که مهارآنزیم سیکلواکسیژناز -۲ (COX -۱) مسوول ایجاد اثرات درمانی است. براین اساس کشف داروهایی که به طور اختصاصی آنزیم ۲-COX را مهارکنند از جمله استراتژی های مهم در دست یابی به داروهای ضدالتهاب جدید است. براین اساس دراین پژوهش سنتز ترکیبات جدید مشتق ۲۰ ۴ - دی آریل -۴ - تیازولین -۲ - تیون با اثر بالقوه مهارکننده ۲-COX به عنوان داروهای ضدالتهاب جدید بررسی می شود.مواد و روش ها: از واکنش تیو آنیزول با استیک اسید و در حضور تری فلورواستیک انیدرید، متیل تیو استوفنون به دست آمد که به وسیله متاکلروپربنزوئیک اسید (MCPBA) به طور کامل به مشتق متیل سولفونیل اکسیده گردید. این ترکیب در حضور برم به مشتق فن اسیل برمید تبدیل گردید. از طرف دیگر، مشتقات آنیلین در واکنش با کربن دی سولفید، تولید آریل دی تیوکاربامات مربوطه را نمود. از واکنش آریل دی تیوکاربامات و متیل سولفونیل فن اسیل برمید در استون، الکل حلقوی حاصل می شود که در مرحله بعد در اثر آب گیری با اسید سولفوریک غلیظ ترکیبات نهایی ۲۰ - دی آریل -۴ - تیون به دست آمد و ساختار ترکیبات شیمیایی سنتز شده به نحو مقتضی توسط طیف های -IR، ۱۹ (۱۳ الاومل و با Mor ۱۳ (۱۳ میمیایی آنها با روشی سهل الوصول و با رادمان مناسب تهیه گردیدند و ساختار شیمیایی آنها با روش های مختلف اسپکتروسکوپی تایید گردید.

كلمات كليدى:

COX-۲، مستز، داروهای ضد التهاب، مهارکننده، ۲-Synthesis, anti-inflammatory drugs, COX-۲ inhibitors, ۴-Thiazoline-۲-thione

۴- تيازولين-۲- تيون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1791980

